

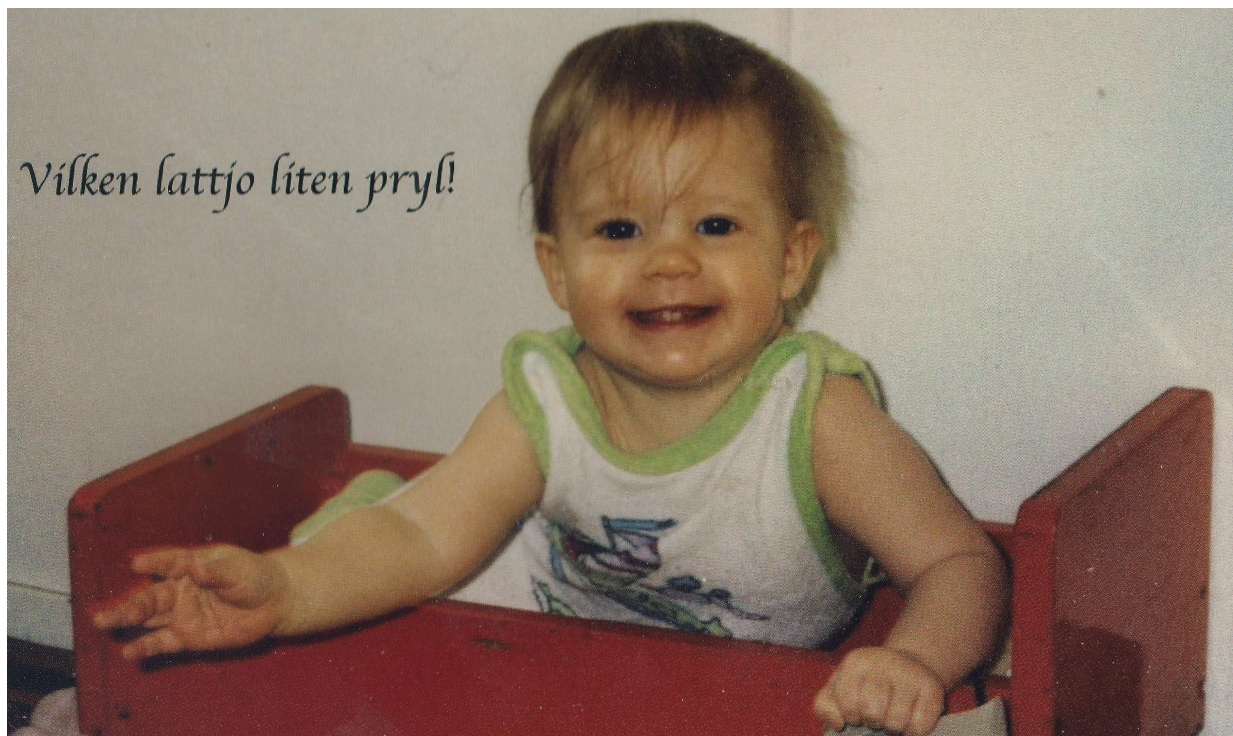
STINA

14 JAN 2017

Examen Läkarprogrammet

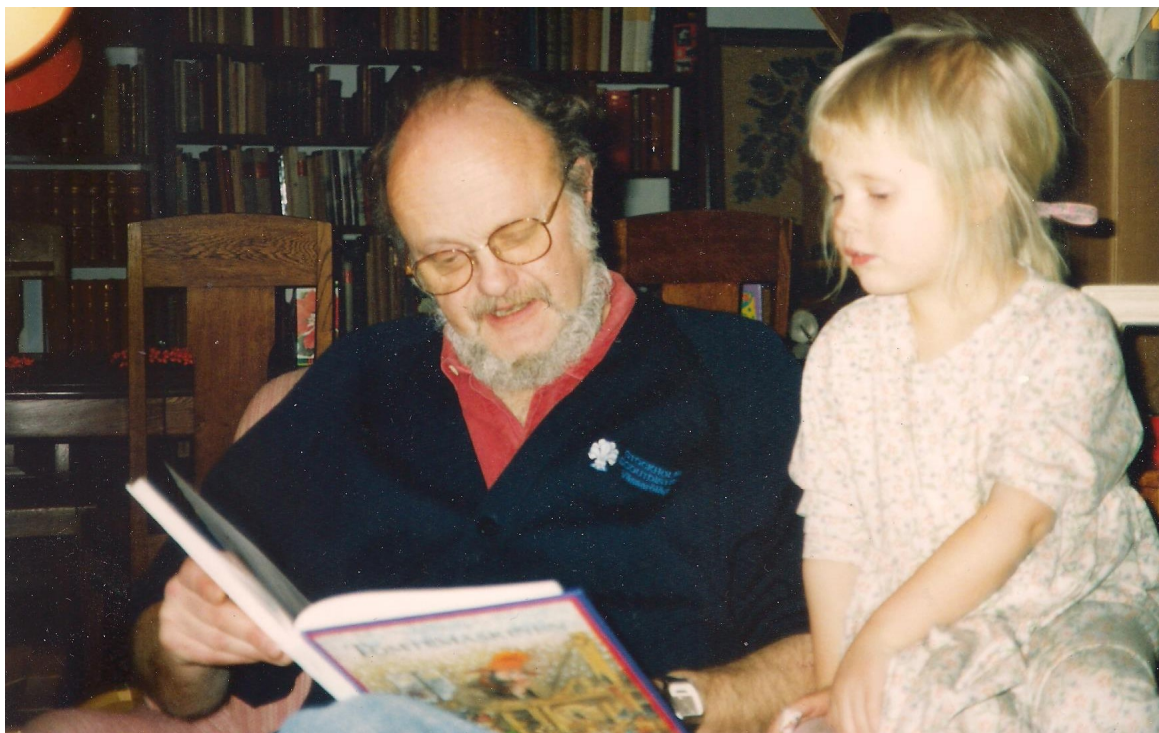
HEJ, JAG HETER LARS-OLOF OCH JAG ÄR GUDFAR TILL STINA. Jag har jobbat som lärare och på min fritid har jag varit scoutledare hela mitt vuxna liv. Där har jag haft och har fortfarande många barn. Men några egna barn har jag inte fått. Så det var väldigt betydelsefullt för mig att bli erbjuden att bli gudfar till Stina - nu skulle jag få ett barn som jag ändå skulle kunna kalla för mitt. Det var för 26 år sedan. Gudmor blev Bibbis kompis Gunnel. Nu har vi gudföräldrar inte samverkat, men jag är säker på att Gunnel tagit sitt ansvar på ett föredömligt sätt. Själv har jag gjort så gott som jag kunnat.

Inför den här dagen har jag tittat igenom mina bilder för att på den vägen få en uppfattning om Stinas liv. Många av bilderna finns i de årskalmanackor som under många år förärades mig. Den tidigaste bilden är från 1-årsåldern. Och där ser man en pigg och glad 1-åring som liknar både sin mamma och pappa - det kallas väl det genetiska arvet. Första födelsedagspresenten blev en stor nalle som omväxling till alla igelkottar.

Själv gillar jag bilden när Stina i fyraårsåldern andäktigt lyssnar på mig när jag läser en saga.

Studerar man bilderna vidare ser man att Stina har gillat att spela fiol fast det har jag aldrig fått höra. Hon bakar och slöjdar på allehanda sätt. Det finns också dokumenterat att hon byggt en stor båt.

En bild på Stina och mig från midsommarafton 2006 visar att hon nu blivit mer och mer lik mig - åtminstone när det gäller klädedräkten.

Men hon har också följt i sin gudfars fotspår och blivit en engagerad scout både som barn och senare som ledare. Stina blev utnämnd till ledare i GVB på Jubileumsläggret på Ånhammar 2014.

Jag har också satsat på att utveckla mitt gudbarn socialt genom lite dansundervisning, vilket bevisas av en bild från 2003 när jag lärde ut några danssteg - eller var det hon som lärde mig?

Jag har också gjort lite efterforskningar om hur Stina skött sin skolgång och jag har där valt att intervjua hennes matematiklärare i årskurs 6 - 9. Det visar sig att Stina har skött sig föredömligt och jag har framför mig en bild på Stina och hennes matematiklärare Kerstin Jansson vid en terminsavslutning på högstadiet.

Ja, åren har susat förbi och födelsedagarna har avlöst varandra och många har tillsammans med mig uppvaktat dig den 4 februari.

Så är vi framme vid studentexamen. Jag och flera andra samlades i god tid före utspringet. Efter en lång väntan kom så Stina och vi hann få en glimt av henne innan hon med en rivstart pös väck och var försvunnen med en bil.

Till tröst fick vi en stencil som innehöll information om intressanta saker utmed skolvägen mellan Rörstrandsgatan och Kungsholmens gymnasium. Efter att ha utforskat de föreslagna platserna begav vi oss till Birkagatan där det blev att vanka fram och tillbaka för att vänta på signalen att vi fick komma upp i lägenheten. Signalsystemet var influerat av det system som en del flickor i Amsterdam använder sig av när de vill säga att kusten är klar. På balkongen hängde det en gul handduk som visade att Stina var på gång. Till slut kom en grön handduk och man kunde storma upp till festen. Det blev en trevlig fest - väntar men på något gott kan man inte vänta för länge.

Jag har nämnt att det finns en musikalisk ådra i Stina. Även jag har ett stort musikaliskt intresse som bl.a. visar sig genom mitt stora iver att sjunga. I kyrkan missar jag inte att få sjunga med i psalmerna. I scouterna där jag fortfarande är verksam ges jag goda möjligheter att få sjunga vid lägerbål och sångstunder.

Jag tänker därför avsluta det här lilla talet med en liten sång som jag lärde mig i scouterna som ung. Den har ett budskap i stil med att "Riv inga broar du vet inte om du behöver passera dem igen". Visan är norsk och jag sjunger på norsk/svenska.

Och så vill jag tacka Stina, Bibbi och Hardy för att jag fått vara gudfader och blivit inbjuden på denna fest.

Kling kling klang vi er så gode naver
kling kling klang på vejen ut vi traver
kling kling klang tänk gott om mig min vän
du aner ej när igen vi möts på landevej

Författat av:
"En äldre funktionär med
blomsterkrans i håret"

*Citat från: Jens Liljestrands bok:
Vi äro svenska scouter vi.*